

Državni zbor.

Dne 14. aprila je stopil zopet državni zbor skupaj. Koj v prvi seji je vložil poslanec R o š k a r nujni predlog, v katerem zahteva podporo za pogorele v Berkoveh, župnija Sv. Jurij ob Ščavnici.

Slovenski klub je predložil jugoslovanskemu klubu ponudbo, da se oba kluba zblížata, in delata vsaj v narodnih in gospodarskih stvareh enotno politiko. Dosedaj so mnogokrat Plojevci to podrl, kar je Slovenski klub s težavo skušal sezidati.

Vlada je zahtevala dovoljenja, da sme vzeti posojilo 182 milijonov kron. Slovanski poslanci, izvzemši seveda Poljake, so bili proti temu, da pride tako veliko posojilo sploh na dnevni red. A imeli so manjšino za 40 glasov. Zato je prišlo posojilo v razpravo, in v soboto v odsek. Tam so zopet slovanski poslanci zahtevali, da se razprava zapostavi. Imeli so za 3 glasove manjšino, manjkalo je seveda tudi Ploj in Hrvat Vuković. Večina je dovolila celo 220 milijonov posejila. Tako je gospodarstvo nemške večine, katero s svojo odsotnostjo še podpirajo slovanski liberalni poslanci.

Razne novice.

Iz šole. Na lastno prošnjo je umirovljen Gaspar Hrovat, učitelj v Šoštanju, ter se mu je izreklo priznanje. Razširi se enorazredna ljudska šola pri Sv. Pankracu v dvorazredno, dvorazrednica v Sv. Janžu pri Spodnjem Dravogradu pa v trirazrednico. Nastavljeni so: na ljudski šoli v Ponikvi kot definitivni učitelj Franc Horvat, dosedaj učitelj na Rečici, Marija Kregar kot suplentinja istotam; Marija Sorčan kot suplentinja na dekliški ljudski šoli v Hrastniku; Karl Mravljak kot učitelj v Zrečah pri Konjicah; Viljem Dobnik, učitelj na ljudski šoli v Marenbergu.

Učiteljsko mesto. Na trirazredni ljudski šoli v Skaljah pri Velenju je razpisano mesto stalnega ali začasnega učitelja. Prošnje se morajo poslati do 15. majnika krajnemu šolskemu svetu v Skaljah, pošta Velenje.

Iz politične službe. Okrajni komisar dr. Peter pl. Neugebauer v Ptuj preuzame koncem tega meseca začasno vodstvo mariborskega c. kr. okrajnega glavarstva. Okrajni komisar dr. Evgen Netolička v Mariboru je prestavljen kot okrajni komisar v Ptuj.

Iz železniške službe. Josip Gostiša, postajni nadzornik pri Sv. Petru, je imenovan za prometnega kontrolorja na Zidan most; Jakob Prek, revident v Trstu, je imenovan za postajnega čelnika v Vuzenici; Friderik Perme, asistent v Divači, je premeščen v Trbovlje. — Na novo so sprejeti: Rudolf Pliberšek za Sevnico, Jožef Hönigmann za Slov. Bistrico, Ivan Korpar za Loče, Janez pl. Zuccatto za St. Jur. — Premeščeni so: Adjunkt Walter Held iz Ljubna v Maribor, glavni kolodvor, postajna čelnika Jožef Stopar iz Toblaha kot postajna čelnika v Poljčane, Anton Gostiša, zač. asistent, iz Pesnice v Nemško Bistrico; uradniški aspirant Ivan Zapečnik iz Trbovelj v Divačo; asistent Franc Pertot iz Nabrežine v Trbovlje; uradniški aspirant Anton Turin iz Sevnice v Gratwein.

V Ljubljano! V sredo, dne 11. maja se v veliki dvorani „Uniona“ ustanovi v Ljubljani naše novo narodno-obrambno društvo. Od povesod, kjerkoli žive Slovenci, naj pohite ta dan naši somišljeniki v Ljubljano, da s krepko močjo v Vseslovenski ljudski Stranki združenih Slovencev pričemo novo delo za brate na mejah. Kakor čujemo, bodo ta dan vsi voditelji slovenskega ljudstva zbrani v Ljubljani. Zato vsi začetkom majnika na pot v Ljubljano. Ustanovni shod novega narodno-obrambnega društva se vrši dop., popoldne se pa vrši občni zbor „Rafaelove družbe“, in pa velik razgovor „Jugoslovanske strokovne zveze“. Zvečer priredi slovensko glasbeno društvo „Ljubljana“ svoj prvi veliki koncert, kar bo gotovo zanimalo tudi vse naše glasbenike.

Binkoštna veselica v svetovno znani Postojnski jami. Na Binkoštni ponedeljek, dne 16. majnika t. l. se vrši v tem edinem čarobnem svetu običajna jamska veselica. Več godb in pevskih zborov bode koncertiralo v velikanskih podzemeljskih prostorih. Iz Trsta, Kormina, Ljubljane, Reke in Pole bodo vozili v Postojno posebni vlaki, po znatno znižanih cenah. Vsa jama bode slavnostno električno razsvetljena, in vstopnina v jamo se je znižala ta dan na 2 K.

Na Dunaju so se dne 12. aprila zbrali zastopniki avstrijskih kmetijskih družb, kulturnih svetov in združenj k skupnemu posvetovanju. Štajersko kmetijsko društvo je zastopal grof Attems, kranjsko pa ravnatelj Gustav Pirc. Poljedelsko ministrstvo je zastopal sekcijiški šef dr. Ertl. Sprejeta je bila med drugim resolucija, ki zahteva, da se predložena predloga o novem vinskem davku takoj brezpogojno potegne nazaj. Konferenca je imela namen združiti vse kmetijske korporacije naše države v skupen boj proti sovražnikom avstrijskega kmetijstva.

K obstrukciji v štajerskem deželnem zboru se javlja: Slovenski klub kakor resna parlamentarna stranka ne bo odklonil a limine posredovanja. Kakor izvedemo, se oficijelno še ni stopilo v stik z našimi poslanci, vsled tega tudi niso storili še nobenega tozadevnega sklepa. Po sedanjih nastopih sme slovanska javnost opravičeno sklepati, da bodo naši poslanci varovali tudi v bodoče odločno in brez ovinkov vseh ozirov pravice slovenskega ljudstva.

*** Dr. Kukovec** — dr. Zguba. Veliko si je prizadeval dr. Kukovec po ovinkih in drugače, da bi bil spravljen g. kateheta L. Rantaša v kaso. A ne prva, ne druga instanca mu ni napravila tega veselja. Dr. Kukovec je zgubil obe tožbi. On kot general bi bil rad rešil tožitelje, saj učitelji so mu še najbolj zvesti oficirji, ki stojijo v prvih vrstah Narodne stranke. Menda pa g. dr. Kukovec za svoje zastopstvo pri sodniji ja ne bo kaj zahteval, saj mu učitelji itak žrtve prinašajo, kadar se gre za Narodno stranko?

*** „Hrvatski katolički narodni savez“** so, kakor smo že v zadnji številki napovedali, ustanovili zbrani hrvatski rodoljubi v Zagrebu. Da se je ta hrvaška katoliška zveza ustanovila, za to si je veliko prizadel krški škof dr. Ant. Mahnič. On je s početka nameraval, da se imenuje društvo „Hrvaška ljudska zveza“ po vzgledu sličnega društva med nemškimi katoličani. Ustanovni občni zbor pa je to ime spremenil v gori označeno ime, kar pa ni posebno važno. Udeležencev je bilo blizu 200, večinoma duhovščina vseh možnih političnih strank in nekaj visokošolcev. Bila sta navzoča tudi škofa dr. Mahnič in dr. Krapac, kakor tudi nekateri poslanci najrazličnejšega političnega mišljenja. Vse to priča, da se hoče postaviti društvo na čisto nepolitično stališče, kar je povsem prav. Na Hrvaškem je vsled političnih strank in stranic vse raztrgano, in zato je prav, da se z novim društvom najprej zbudi smisel za skupno delo katoličanov, posebno pa duhovščine. Namen društva je nepolitičen, torej kulturn in gospodarski. Društvo bo delovalo s predavanji, ljudskimi sbodi, društvi, knjižnicami, časopisjem in gospodarskimi organizacijami. Kmet se mora najprej rešiti izpod jarma oderuhov. Na ustanovnem občnem zboru so se pretresovala pravila od točke do točke. Naslov „krščanski“ se je spremenil v „katoliški“. Izvolili so jako obširen odbor, ki obsega može iz vseh hrvaških pokrajin. V odboru je tudi škof dr. A. Mahnič. — Novi in zdravi hrvaški organizaciji želimo najboljši uspeh!

*** Prvi vseavstrijski esperantisti** dan se vrši ob Binkoštih na Dunaju. Ker je takrat že otvorjena mednarodna lovska razstava, pride ta čas mogoče tudi kateri slovenski esperantist na Dunaj. Ta naj ne zamudi prilike, obiskati esp. dan, da bo videl, kako zmaguje naša ideja. „Natančnejša pojasnila daje radevolje Lj. Koser, Juršinci pri Ptuj, Štajersko.“

*** Vojno ladjo „Zriny“** so v Trstu dne 12. t. m. ob 1. uri srečno spustili v morje. K slavnosti se je iz Brionskih otokov pripeljal tudi naš prestolonaslednik Franc Ferdinand s svojo soprogo vojvodinjo Hohenberg, iz Dunaja pa je dospel nadvojvoda Franc Saluator s soprogo Marijo Valerijo, ki je bila botra pri krstu te nove ladje. Razumljivo članov cesarske družine so bili v dvornem paviljonu še cesarski namestnik princ Hohenlohe, več ministrov in najvišjih vojaških poveljnikov, dalje knez in nadškof gorški dr. Fr. Sedej, kapitularni vikar mons. dr. Petronio, in razni drugi oblastniki. Ko je mornariški superior blagoslovil ladjo, je sprožile nadvojvodinja Marija Valerija steklenico šampanjca po stari navadi, da se je ob ladji razbila, in dala znamenje za spuščanje ladje v morje z besedami: „Zdrkni v morje, in božji blagoslov naj te spremlja povsod!“ Ladjo so oprostili vseh opor, in počasi, potem vedno hitreje se je pomikala ladja v morje med navdušenimi klici tisočglave množice in gromenjem topov navzočih vojnihih ladij. — Nova vojna ladja bo šele prihodnje leto popolnoma končana in oborožena. Po končani slavnosti se je odpeljal nadvojvoda Franc Ferdinand v Gradež, nadvojvodinja Marija Valerija s soprogom se je pa odpeljala na ladji „Miramar“ zopet v tržaško pristanišče, kjer je bil ob 1. uri dvorni obed, katerega so se udeležili gori navedeni visoki dostojanstveniki.

*** Nadporočnik Hofrichter**, proti kateremu se vrši na Dunaju že dolga preiskava radi zastupljenja častnikov, bo menda obsojen še ta mesec. Po vojaških predpisih nima pravice do branitelja. Cesar ne misli napraviti nobene izjeme, in zato se bo moral Hofrichter sam zagovarjati.

*** Slov. kmečka zveza** ima še več stotin razglednic s sliko deželnih poslancev Kmečke zveze v zalogi. Razglednice, ki nam predstavljajo može, ki so se tako energično borili v Gradecu zoper nemško premoč, se ponovno priporočamo našim somišljenikom.

*** Mladeniške** in dekliške znake v krasni obliki je zopet založila S. K. S. Z. v Mariboru. Znaki so umetno izdelani. Dekliški nosijo podobo Brezmadežne,

*** Knjižnica S. K. S. Z.** v Mariboru. Koroške ulice št. 5. je odprta vsak dan od 5. do 6. ure zvečer, ob nedeljah in praznikih pa od 10. do 11. ure predpoldne! Razpolaga s krasno zbirko vseh najboljših slovenskih pisateljev.

*** Za sklad „Obmejnim Slovincem“.** Vrste naših pridnih znamkarjev se vsak dan bolj množijo. Med zadnjimi so doposlali sledeči: Gospica Micika Medved 4475 znak. Vrla mladeniča Blaž Rihter in Mirko Tavrah, vsak po 300 znak. Nad vse krasno zbirko vseh svetovnih znamk pa je poslal gospod Hrabroslav Ham v Mariboru. Le tako naprej! Bog plačaj!

Za obmejne Slovence je daroval gospod Jesih Fran v Sejanu pri Sv. Tomažu pri Ormožu 3.40 K.

Mariborski okraj.

Maribor. V petek dne 15. t. m. popoldne se je 15letni trgovski učenec Jože Kren na domu svojih starišev s puško v glavo vstrelil in se hotel usmrtiti. Smrtno ranjenega je pripeljal rešilni voz v bolnišni-

co. Vzrok samoumora je baje nepoštenost, ki jo je zakrivil pri svojem šefu.

m Maribor. Kot žrtev velikonočnega streljanja je dne 15. t. m. umrl v tukajšnji bolnišnici šele 18 let stari Karol Trinkaš od Sv. Ruperta v Slov. gor. N. v m. p.!

m Maribor. Pobiralec stojnine na tukajšnjem glavnem trgu je zelo prijazen človek. Minolo soboto je neko ženkico, ki mu ni mogla takoj plačati 4 vin., ker se ni nič prodala, v svoji prirojeni ljubeznivosti nahnul s „Verdammt windische Weiber“, in ji vzel dve jajci. Ker se je nekdo zavzel za ubogo ženko, ji je moral jajci vrniti.

Maribor. Na tukajšnjem sejmišču sta se v sredo, dne 13. aprila hudo sprla zaradi kupčije dva živinska mešetarja. Pri tem je prišlo do krvavega konca. Neki Stefan Ignorič s Pohorja je bil od svojega nasprotnika s tako silo udarjen po glavi z okovano težko palico, da je dobil globoko rano na glavi. Ignorič je izgubil mnogo krvi. Imenoma neznani nasprotnik jo je srečno popihal.

Maribor. V petek dne 15. aprila je razdravskega broda skočila iz samomorilnega namena v Dravo M. Novak, žena uradnikova. Ker je skočila v sredi Drave v najhujše valove, je ni bilo mogoče rešiti.

m Hoče. Velika žalost je zadela ugledno Jernej Frangešev družino v Bohovi. Zadnji četrtek so izročili materi zemlji njihovo najljubšo sedemletno hčerko Marijo. Dolgi spreved sosedov in znancev pri pogrebu je kolikor toliko tolažil dobre stariše in pričal, da sočustvujejo nad njihovo predrago izgubo. Najlepša tolažba jim je pač to, da je ljubi Bog lepo sprevideno hčerko vzel v nebesa, kjer za nje in za svoje bratce in sestre molijo. Bila je že šolarka; čudno pa se je vsem ljudem zdela, da ni bil nikdo od hočkega učiteljstva pri pogrebu: ne Moder, ne Gatti in niti njena učiteljica Cec. Teržan. To je malo čudno. Kaj takega gotovo ne vzbuja spoštovanja in ljubezni.

m Fram. Umrla je dne 13. t. m. na svoj rojstni dan gospa Ana Spritzei, hči lani umrlega gospoda Mihaela Turner. — Utonil je dne 15. t. m. v trgovca Zamolo globoki gnojnici petoletni viničarski otrok Rudolf Draksler.

St. Ilj v Slov. gor. Naše bralno društvo priredi v nedeljo dne 1. maja narodno veselico z raznovrstnim sporedom. Mladina bo predstavljala dr. Krekovo igro „Tri sestre.“ Že sedaj opozarjamo bližnja društva in prijatelje, da nas ob tej priliki počastijo z obiskom.

m Jarenina. Pri občinskih volitvah dne 14. t. m. so Slovenci v vseh treh razredih sijajno zmagali. Slava zavednim Slovincem!

m Sv. Rupert v Slov. gor. Zadnji Radeckijev veteran v tukajšnji župniji g. Anton Čuček je umrl dne 6. aprila t. l. Služil je še cesarja Ferdinanda od leta 1844. V krvnem letu splošne vstaje 1848 se je srečno vojskoval proti Piemontezom pri Mantovi, S. Luciji blizu Verone in Vičenci. V glavni bitki pri Kustoci dne 25. julija pa je bil naš hrabri vojak z dvema kroglama zadet v levo nogo. — Kot invalid je v domačem kraju na Stražeh pri skromnih življenjskih razmerah doživel lepo starost 85 let. Razne vojaške ustanove za invalide so mu lajšale življenje, in čestokrat je radostno rekel: Hvala Bogu in svetlemu cesarju za tako podporo! Bil je veren katoličan. Svetila mu večna luč!

Zgornji Zerjavelj. Dne 7. aprila se je izmed občinskega odbora izvolil za župana Martin Kramberger, za občinske svetovalce pa Anton Perko, Al. Sparavec in Andrej Purgaj. Zeleti je, da bi naša občina poslovala v slovenskem jeziku.

m Sv. Andraž v Slov. gor. Vrlega moža smo izročili večnemu počitku. Pri odprtem grobu mu g. nadučitelj I. Strelec, kot njegov dober prijatelj, posveti stalnega spomina vreden govor blizu tako-le: Rajni Jakob Klinar je bil rojen leta 1840. Po dovršeni domači šoli je šel v Gradece v šolo, kjer je bil okoli štiri leta. 18 let star je vsled hišnih razmer prevzel gospodarstvo, ter se oženil. Leta 1861 ga že kot občinskega odbornika v Smolincih najdemo v prošnji podpisanega, da bi se Smolinci k Sv. Andražu vfarili, kar se je leta 1863 tudi zgodilo. Istega leta je bil v Smolincih za župana izvoljen, ter kot tak bil razen dveh period do leta 1906, ko je radi bolehnosti odložil vsa častna mesta. Kot tak je dosegel, da je dobila občina Smolinci svojega zastopnika v kraj. šol. svetu Sv. Andraž v Slov. gor. To mesto je on vestno opravljal do leta 1906. — Ko je zakon o okrajnih zastopih stopil v veljavo, so ga občine volile v okrajni zastop pri Sv. Lenartu v Slov. gor. in isti ga je poslal v tamošnji okrajni šolski svet. V obeh je deloval plodonosno okoli 30 let. Rajnik se je vedno rad učil in s pridom in sproti čital prišle postave, ter se kot župan po njih tudi ravnal. Ko sta začela izhajati v Mariboru „Slovenski Gospodar“ in „Slovenski Narod“, kdo je bil tega bolj vesel, ko naš Klinar? Naročil si je oba ter je že leta 1869 hotel pri Sv. Andražu ustanoviti bralno društvo; ker pa vlada pravil ni potrdila, so imeli tamošnji rodoljubi zasebno bralno društvo. Leta 1890 se mu je posrečilo ustanoviti pri Sv. Andražu z drugimi rodoljubi vred bralno društvo, katero je bilo začetkom leta 1891. otvorjeno. On in pok. župnik Jožef Kukovec sta pristopila kot ustanovnika ter plačala vsak 15 gld. Naročnik „Slovenskega Gospodarja“ je ostal do smrti. Tako je postal s pridnostjo in poštenostjo stebler slovenskega kmeta v tem okraju. Spomina vreden je še ta njegov nastop. Ko je

lenarški okrajni zastop prvokrat v kmečke roke došel, je takratni okrajni glavar pri seji malo porogljivo rekel, ker nima svojega tajnika seboj, naj bode izmed izvoljenih kmetov eden tako dober, da prevzame zapisnik, on mu bode že narekoval, kaj naj piše, ter pokaže na Klinarja, ki je delal najnedolžnejši obraz sveta. Ta na njegovo začudenje brez obotavljanja mirno prevzame zapisovanje, odkloni vsako narekovanje, zapisuje vse v slovenskem jeziku brez pogrška, in od teh dob lenarški okrajni zastop slovenski uraduje. Rajnik je bil tudi kot dobronik obče znan ter je podpiral razne koristne naprave. Lepo svoto je poslal za stavbo nove bazilike Matere Milosti v Mariboru. Doma je dal znatno svoto za novo šol. zastavo l. 1888, in za ono veteranskega društva, kateremu društvu je ostal podporni član do smrti; radi tega ga je isto tudi imenovalo častnim članom, ter ga spremljalo in nosilo na zadnji poti. Istotako je v zadnjem času dal 100 K za zastavo Marijine dekliške družbe; radi tega ga je tudi ista spremljala. Do konca življenja je bil vedno vesel in dovipen; v čast si je štel biti član tretjega reda sv. Frančiška; srečnega se je čutil, ako je mogel komu srce razveseliti. Bog nam daj več takih mož!

m Sv. Jakob v Slov. gor. Pri nas bodo v kratkem občinske volitve. Naši sosedi: Sv. Ilj, Polička vas, Jarenina, so se tako častno postavili, da mi na noben način ne smemo zaostati. Res je žalibog, da nismo imeli in nimamo pri Sv. Jakobu takih organizatorjev, kakršne imajo naši sosede. Pri nas se je dolgo, dolgo spalo, še sedaj marsikateri dremlje v potu svojega obraza, a tudi pri Sv. Jakobu so se začeli duhovi ločiti: zavedni slovenski kmetje se zbirajo. Naj bi se jim še ostali pridružili, ki nemškutarijo! Spomlad je prišla v deželo, povsod se kaže življenje in napredek; ne ostanimo edino Jakobčani zaspanci! Možje, kvišku!

Jakobčan.

Ptujski okraj.

p Osebnost. Baron pl. Neugebauer pride s 1. majem kot nadkomisar k c. kr. glavarstvu v Maribor. Bil je na Ptuj nepristranski in prijazni uradnik, ki ga bo ljudstvo pogrešalo.

p Umrl je dne 16. aprila v Leskovcu pri Ptuj č. g. župnik Martin Kralj po dolgi in mučni bolezni. Pogreb, ki je bil v ponedeljek, dne 18. t. m., se je udeležilo 16 duhovnikov in velikanska množica ljudstva. Sprevod je vodil vlč. g. dekan Kralj, mašo za dušnico je služil župnik sv. barbarski, vlč. g. Vogrin. V Leskovcu sta v teku enega leta umrli oba duhovnika — kaplan in župnik. Sveti jima večna luč!

p Silna burja je razsajala tu pretečene dni, in napravila veliko škodo na cvetju; v nedeljo popoldne se je močno bliskalo in gromelo.

p Ptujski Nemci so priredili v nedeljo, dne 17. t. m. veliko pomladansko veselico v prid svoji nemški hiši; kar leze ino gre, je bilo zbrano v nemški kazini. In tako navdušeni so postali na tej veselici, da so jo še v ponedeljek zvečer nadaljevali. Običajni „Blaumontag“, recimo „ponedeljek bridkega občutka“ se je moral topot za en dan prestaviti!

p Ptuj-Mestni Vrh. V četrtek, dne 14. t. m. zjutraj je umrl v zgornjem Mestnem vrhu po dolgi mučni bolezni in previden s sv. zakramenti bivši krojač in zavžitnikar g. Anton Bezjak v 80. letu starosti. Bil je skromen in delaven mož. Blag mu spomin!

p Sv. Urban. Komaj je preteklo nekaj mesecev, odkar je v Jančevski občini bela žena ugrabila nekaj krepkih mož in žen, in že zopet je stegnila svoje roke na mlado žrtev v osebi g. Marije Salamun, rojene Rašl, posest. in gostilničarke v Janežovcih. Bila je komaj eno leto poročena. Zapustila nas je v petek zvečer, dne 15. t. m. po kratki, mučni bolezni, prevedena s sv. zakramenti v starosti 32 let. Ranjka je bila vzor krščanskih žen. Pogreb se je vršil dne 18. t. m. ob veliki udeležbi. Sprevod je vodil sorodnik č. o. H. F. Salamun z dvema domačima gospodoma. Ob grobu žalujejo mož, njen oče, bratje in sestra, zraven več sorodnikov. Počivaj mirno v hladni zemlji, dokler se nad zvezdami ne vidimo!

p Sv. Marjeta niže Ptuj. V nedeljo, 10. apr. pred pozno sv. mašo so napadli vročerkvni forminski fantje mladeniča Franca Bezjak od Sv. Lenarta brez vsakega vzroka. Fantje so ga obstopili, in Murski Ludvik mu je dajal tople zausnice, vsled katerih se bo moral zagovarjati pred sodnijo. Se pač pozna, v katere vasi prihajajo časniki „Štajerc“ in „Sloga“, in pa „Narodni List“.

Slovenjgraški okraj.

s Velenje. Tukaj je nemila smrt pobrala na jeitični bolezni v teku 3 let vse tri hčerke gospe Mar. Lempl, sedaj omožene Tkavc. Prva, Frančiška Lempl, je umrla pred 3 leti v 19. letu svoje starosti, druga, Marija Lempl, je umrla lanske leto dne 24. septembra v 20. letu svoje starosti, in tretja, Pavla Lempl, pa je umrla zadnji teden v 18. letu svoje starosti. Pogreb zadnje je bil dne 16. aprila. Blaga Pavlika in sestrice, počivajte v miru ter molite za ubogo, trepečo mater in tudi za svojega brata, ki se je zgubil med svet, ne vedoči še o vaši smrti. Mogoče ga doide poročilo po „Slovenskem Gospodarju“, da niste več med živimi.

Konjliški okraj.

k Kibelj na Pohorju. Samoumor. Obesil se je v noči od 11.—12. t. m., torej v nedeljo zvečer, Jurij Rihter, kmet v Modriču. Nekaj dni poprej je še prodal svoje posestvo z vsem imetjem, izgovorivši si samo svojo obleko z omaro ter postelj, nekemu tujemu kupcu. Bil je 2. eno leto vdovec ter oče sedmih otrok, kateri mu pa potem, ko so zvedeli o prodaji, niso pustili narediti pogodbe. To ga je pa gnalo v obup in žalost in je tako nesrečno končal svoje življenje.

k Žiže. G. Ribič, nekaj ste pozabili v zadnjem popravku dostaviti: Ni res, da mislimo, da je pečen krompir dober za seme, res pa je, da tega ne mislimo. Heil! Kaj ne, „bie kan aner ein nemškutar san, ben era „bindišar“ ist? Posilinemoi smo pa le!

Celjski okraj.

c Celje. Gabriel Klinger, ki je bil dolgo let protestantski cerkvenik, je prestopil v katoliško cerkev. Drugi dan po prestopu je umrl, in bil kot katoličan dne 17. t. m. pokopan.

c Celje. Posestvo Sannhof v Celju je kupila posojilnica v Ribnici na Kranjskem za 105.000 K. Hansbaumov vinograd pa g. Fajdiga iz Kranjskega za 13.000 K.

Celje. Žandarmerijski oddelek v Celju štev. 6 dobi s 1. majem administrativni oddelek v Konjicah. Politični okraj Slovenjgradec se istočasno loči od celjskega žandarmerijskega oddelka in se prideli oddelku štev. 3 v Mariboru.

c Učitelji na okoliški šoli v Celju so zopet propadli, ko so vložili rekurs proti razsodbi okr. sodnije v tožbi proti bivšemu katehetu p. Ludoviku Rantaša. Dne 7. aprila je bil katehet popolnoma oproščen pri celjskem okrožnem sodišču. Tožitelji morajo plačati vse sodnijske stroške in advokata. Sedaj so pa ustavili sodnijsko postopanje tudi proti gospodu katehetu Antonu Pučniku, ker jim je po zadnji obravnavi pri okrožnem sodišču sapa čisto zaprlo in vidijo, da bi nič ne pomagalo. Tako dolgo vrč hodi k studencu, da se nazadnje ubije — tako je prerokoval „Narodni Dnevnik“ gospodu p. Ludviku Rantaša. Komu se je prej ubil?

c Polzela. Tukaj je dne 18. t. m. ob 9. uri zjutraj zatisnila oči obče prijubljena in velečislana dobrotnica ubožev, Marija Terglav, rojena Pader, mati deželnega poslanca Alojzija Terglav, v 77. letu svojega življenja. Bila je vzor slovenske katoliške kmečke žene, zato je božji blagoslov očitno spremljal vse njeno delo. Šestero otrok, tri sinove in tri hčere, je vzgojila v božjem strahu in trdni katoliško-narodne kremenito značajne sinove in hčere matere Slovenije. Dasi ravno ni hotela nobenega svojih otrok dati v višje šole, so pa vsi dobri kmetje in kmetice, ki se zavdajo, da je kmečki stan stebel in podlaga državi. Mil Bog ji v večnosti vse obilo povrni! Tisti pristni krščanski in narodni duh, kateremu je ona vedno zvesta ostala, naj se vedno na Polzeli razširja v čast katoliško-narodnim ženam. — Blag ji spomin!

c Iz Zgornje Savinjske doline. Obrekljivci v „Narodnem Listu“ zopet obetajo razkritja, in z veseljem, kakor pujski, se valjajo po nesnagi; ali svoje ime podpisati nimajo korajže. Bojazljivo se skrivajo za urednika bojazljivi dopisovalci iz vse doline. Pa pravijo, da so „fajn gospodje“ — časnikarske hijene. Se to si domišljujejo, da bi pred njimi kdo dokazoval svoje trditve. Za to je pač edino primeren kraj sodišče. Torej le k sodišču, ker se bodo priče z a p r i s e g l e. Ali vas je strah?

c Nova cerkev. Nekaj lepega. Mladenič krojaške stroke z veseljem in zanimanjem prebira dobre knjige in časnike iz tukašnjega bralnega društva, in priznava, da se marsikaj lepega in koristnega nauči. V svojem plemenitem navdušenju želi takih dobrot tudi drugim. In kaj je storil? Polagoma zbrane vinarje je poslal upravnistvu dobrega lista, ter svojemu očetu naročil list „Slovenski Gospodar“. Vsak dober človek mora to z veseljem odobravati.

Gornjigrad. Nabor liberalne mladine je bil tako klaveren, kakor je ves gornjegrajski liberalizem klaveren. Naši gornjegrajski liberalci, neizogibne liberalne dame s svojim firbeem, ameriškanski mladenič, novoštitfski naprednjak, seveda vsi učitelji in pa general te suhe armade Kukovec, to je bila svota liberalno-napredno-mladinskega shoda. Samo če vam povem, da je govoril novoštitfski Černevešek, ki tako govori, da ga more le silno napredni liberalci še poslušati, potem pa veste, kak je bil ta shod. Kukovec je ubijal naše deželnozborske poslance in tudi bridko tožil, da nočejo nikdar prej njega za dovoljenje vprašati, preden kaj začnejo. Notar Drukar mu je pridno sekundiral, tisti Drukar, ki prosjači pri dr. Benkoviču za železnico.

c Gornjegrajski okraj. Rokodelska zadruga. Gospod urednik! Ali veste kaj novega? Ne! Tedaj Vam pa hočem jaz nekaj povedati. Pri nas se je začel že sodnji dan, in sicer za liberalce! V nedeljo, dne 10. t. m. je imela rokodelska zadruga za občine Gornji grad, Bočna, Nova štifla, Ljubno, Luče in Solčava sklepati zaradi sedeža tega društva. Poprej so imeli seveda vse liberalni Gornjegrajski v rokah; a že pri zadnjih volitvah so jim vzeli načelnika in na Ljubnem nastavili. Sedaj se je pa šlo za sedež tega društva. Gornjegrajski, in baje tudi g. Kocbek, so se trudili, da obdrži sedež Gornji grad. Pa ni šlo; s 14

glasovi večine se je sklenilo, da bo sedež na Ljubnem. Z Ljubenci so šli krščansko misleči rokodelci iz Radmirja in Luč — pogrešali smo zavedne Solčavane. Pri tej priliki so g. Kocbek društvu poslali račun — pa menda ne na jezo — in sicer 20 K za rabo čitank za rokodelske vajence, in 10 K za pisalne potrebine. Tu si usojamo samo ponižno vprašati, so li čitanke last g. Kocbeka ali slavnega krajnega šolskega sveta? Sklenilo se je, da se za čitanke 20 kron ne izplača. Tudi mala blamaža. Toliko za danes. Prihodnjič pa bomo šli iz Gornjega grada proti Ljubnemu po žagah „inšpicirat“. Mora se en soden dan priiti — In potem bode prišel še sodnji dan nad druge nemškutarje in liberalce, ki imajo po besedah „Slovenskega Gospodarja“ tudi „dolge in umazane kljune, pa strte peruti“.

c Iz Nove štifte pri Gornjem gradu. Pred par tedni se je v pošto škrinjico v Novi štifti vrglo pismo, naslovljeno na uredništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. V uredništvo pa še do danes ni prišlo. Če ve kdo povedati, kam je ono pismo zašlo, dobi primerno nagrado.

c Iz Gornjega grada. Ker je bil po poročilih „Narodnega Lista“ in „Narodnega Dnevnika“ Milan Kelc celo po nedolžnem obsojen, se čudimo, kako da se župnika Fermeti, ki je napravil o njem „krivično“ ovadbo, ne toži pri sodišču. Tam bi se mu lahko dokazali vsi njegovi hudobni naklepi. Morebiti bi se posrečilo dokazati, da je celo Kelčevo rodbino že podavil. Tako nevarnega človeka, kakor je župnik Fermeti, bi se moralo na vsak način spraviti kam na varno. Kar lotite se ga pri sodišču! Uspeh bo gotovo silno pretresljiv!

c Nova štifla pri Gornjem gradu. Naš nadučitelj g. Kelc se zadnji čas posebno zanima za mladeniške znake. Ker so pa med našimi mladeniči precej razširjeni, zato ima dostikrat priliko, si jih ogledati. Ni dvoma, da mu ugajajo. Največje zanimanje mu najbrž vzbuja križ sredi slovenskih barv.

c Čebelarstva podružnica za Savinjsko dolino priredi v nedeljo, dne 24. aprila t. l. po večernicah pri šolskem čebelnjaku v Grižah čebelarstvo predavanje. Predavata gg. Andrej Pikel in Ludvig Černež. Vse čebelarje uljudno vabi odbor.

c Ljubno. 18. t. m. se je poročil g. Ignacij Zavolovšek, veleposestnik v Okonini, z gospico Jožefo Grabner iz Juvaniga. Za obmejne Slovence se je nabralo na gostiji 24 kron. Mladima poročencema želimo v novem stanu mnogo veselih in srečnih dni. G. Ignacij Zavolovšek je bil kot mladenič zvest pristav Kmečke zveze, torej se nadejamo, da nam ostane tudi zanaprej zvest sotrudnik. Naše najsrčnejše čestitke! — Sorodnik izpod Raduhe.

c Dramlje. (Tudi zoper narodnost in mir v fari.) Iz druge letošnje veselice Ciril Metodove družbe v nedeljo, dne 10. aprila v Dramljah naznanja „Nar. List“ zadnji četrtek 14. aprila, da so trgovci Jarnovič, učitelj Levstik in nek Prekoršek branili družbo zoper „ostudne klerikalne napade in brezvestno gonjo župnika Ogrizeka“. Kaj brezvestnega ji je pa župnik storil? Pohvalil jo je, da se trudi za narodnost, grajal jo je, da zapostavlja katoliško vero, in opominjal je njene ude, naj zahtevajo, da ne bo vodstvo družbe vere več zapostavljalo, zato, da se bomo vsi Slovenci s skupnimi močmi bojevali za svojo slovensko narodnost. Ta za narodnost in prijazni mir v fari in vero prijateljski opomin imenuje liberalen list ostuden napad in brezvestno gonjo!

c Dramlje. Izobraževalno društvo je zborovalo lani desetkrat, in letos že štirikrat. Poučni govori in zbrano petje privabi večinoma prav veliko pouka in veselja željnih poslušalcev. Le srčno naprej!

c Sv. Peter na Medvedovem selu. Na občnem zboru Katoliškega pol. društva za šmarski okraj je poročal župnik Gomilšek o delovanju društva. Nato je bil izvoljen novi društveni odbor. Poslanec Pišek zavoljo državnega zbora ni mogel priti poročat, pač pa je poročal poslanec Vrečko o deželnem zboru. Obširno je razložil razloge, zakaj so naši poslanci ustavili delovanje deželnega zbora. Soglasno so bile sprejete resolucije: Zbor izreče popolno zaupanje poslancem S. K. Z., odobrava obstrukcijo, tirja samoupravo za južni Štajer, protestira proti vinskemu davku in izreka željo, naj Slovanska Jednota v državnem zboru vstraja na sedanji poti.

c Sv. Peter na Medvedovem selu. Kmetijska podružnica priredi v nedeljo 24. aprila po večernicah v župnišću poučno zborovanje, na katerem bo govoril nadrevizor Vladimir Pušenjak o kmečkem združenstvu. Udje, pridite poslušat vsi!

c Sv. Vid pri Grobelnem. Število udov Družbe sv. Mohorja je pri nas poskočilo na 111, torej jih je 40 več, kakor lani. Marsikateri bi se bil še lahko oglasil, pa za letos smo lahko zadovoljni tudi s tem prirastkom. Čast vsem zavednim št. Vidčanom!

c Sv. Vid pri Grobelnem. Naši liberalci se bahajo, da so boljši katoličani, kakor pristaši Kmečke zveze. A Boga menda častijo ob drugih dneh, a ne ob nedeljah in praznikih, ali je pa njihov liberalni kolodar napačno sestavljen. Kajti ravno tik ob okrajni cesti si lahko videl na velikonočni ponedeljek, kako je eden takšen vnet katoličan spravljal gnoj iz hleva in ga vozil na gnojišče. Zopet drugod sliši ob nedeljah med sveto mašo tako razbijanje v delavnici, da začneš dvomiti, ali je danes Gospodov dan ali ne. Imena so na razpolago.

c Sv. Vid pri Grobelnem. Naši prijatelji, liberalci, so dobili sedaj enega ali več novih dopisnikov za celjske jasli. Zdaj torej, gorje nam! Ze kar na o-

